

Text

Sección: CULTURA Valor: 2.540,00 € Área (cm2): 111,0 Ocupación: 13,89 % Documento: 1/2 Autor: JULIÀ GUILLAMON Núm. Lectores: 731000

La desolada placeta de l'oli

Berta Jardí
Un concert memorable

COLUMNA
166 PÀGINES
17,50 EUROS

JULIÀ GUILLAMON

El sastre de Bariloche (2011), la novel·la que va representar el retorn a la literatura de Berta Jardí (Barcelona, 1956) després d'una llarga absència, era una evocació del món menestral de la dreta de l'Eixample, amb les seves botiguetes, amenaçades pel perill groc, i els seus habitants, una mica atrotinats però molt dignes. Amb la mateixa ironia bonhomiosa que recorda *Jour de fête* de Tati i *El poble gris*

de Rusiñol, Jardí retrata a *Un concert memorable* la vida d'un poblet imaginari, un d'aquells llogarrets connectat amb la civilització per l'Alsa, l'Alsina Graells o la Hispano Igualadina, on no hi passa gaire res, on una discussió per una ampolla de butà que han portat de més o un terra acabat de fregar, pot acabar a trompades o amb anys de fer-se morros. Ha estudiat la gent, ha col·leccionat situacions, les ha col·locat en contextos diferents

Jove Orquestra de Figueres

AGUSTI ENSESA

d'on es van produir, ha modelat personatges, que parlen des del sentit comú més aplanat ("ara tothom és ric", "han tingut una vida regalada", "cal saber estar"). Amb tot això ha creat un petit món divertit i tendre, on, només exagerant-les una mica, es fan evidents les mesquineses i les ridiculeses que conformen la vida quotidiana.

Viladàs és un poble amb uns grans propietaris: els Cabestany, amos d'un casalot i d'una pila d'hectàrees d'oliveres, d'on surt l'oli Cabestany. Tenen un fill, l'Eduard, que va estudiar a París i ha esdevingut músic i compositor de fama mundial que acaba d'obtenir el premi Europa Musicae, el Nobel de la Música. Arran del premi, el poble li organitza un homenatge: un concert amb obres seves al teatre de la Cooperativa Agrícola. Els preparatius d'aquest concert lliguen la trama i els personatges: el músic i el seu ajudant; el pare Cabestany i la filla soltera, escriptora frustrada; la minyona i la infermera, la noia que va aprendre a tocar el piano; les cosines de la

farmàcia i de la pastisseria que no es fan; la senyora de la impremta; el paio que reparteix els paquets d'impresos vestit de pare Noel i que té una germana que treballa al bar de putes; els pobres de l'església; el gos. El llibre és ple de subtileses, en la descripció dels ambients, en els gestos que fan els personatges, en les actituds que prenen

Escrita de manera molt delicada i subtil, la novel·la explica que tot va tan malament com pot anar

quan es troben i parlen uns amb altres. Per exemple: l'ajudant de Cabestany, Waldemar, va a veure la sala d'actes de la Cooperativa, que és un espai més aviat trist. El guàrdia es llueix encenent i apagant un parell de vegades els focus de colors de l'escenari. Quan arriba l'hora d'anar a la sala amb el mestre Cabestany, Waldemar pensa que la visió del local farà caure l'ànima als

peus al gran compositor, però Cabestany recorda quan hi va actuar per primer cop d'adolescent i s'emociona. Aquesta mena de fineses s'encadenen amb una mitja rialla benèvola i comprensiva. Amb la satisfacció d'haver sabut veure el detall i saber-lo reproduir. Es nota que Berta Jardí s'ho passa bé quan estableix les regles de funcionament del seu artefacte narratiu i quan va trobant les peces que fan que funcioni.

La delicadesa és el principal actiu del llibre. La qual cosa crea un efecte interessant, perquè, escrita d'aquesta manera tan delicada i subtil, *Un concert memorable* explica que les coses van tan malament com poden anar, que tothom és infeliç, que la vida col·lectiva és un fracàs, que el menyspreu per l'art i la música campen alegrement i que, contents amb les seves petiteses i la seva visió immutable del món, Viladàs, la serra de Samànida i tot Catalunya, s'enfonsen en l'avorriment i la mediocritat. Tot dit amb les millors paraules i amb final feliç. |